

FROCHT (4) *sb m*

frocht (4), [**fracht**].

o *prawdopodobnie jasne (tak w frochtarz); tekst nie oznacza ą.*

sg N frocht (2). ◇ G frochtu (1). ◇ pl D frocht(o)m (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII – XIX w.

Przewóz towarów (tu wodq) (4): Rad iż mu z frochtu kupą idą grofze/ Mniema by gorzey przedawć po trofze KlonFlis C4v; Przeto fię hámuy cnotliwy Polaku/ Day pokoy frochtom wyftrzegay fię háku/ Zániechay tych fzkut/ możelz mieć y dźięgi/ Okrom Komięgi. KlonFlis D3, F2.

Szereg: »frochtowanie abo frocht« (1): Frochtowanie ábo frocht Frumentatio vel deportatio frumentorum. KlonFlis C4v marg.

a. [Opłata za przewóz [od czego]: Fracht od wozenja baliow ze Gdanska. RejestrBudGal 58.]

Cf **FROCHTOWANIE**

AK